

4 OKTOBER 2015 – ZEVENENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

GENESIS 2, 18-24

De Heer God sprak:

„Het is niet goed dat de mens alleen blijft. Ik ga een hulp voor hem maken die bij hem past.”

Toen boetseerde de Heer God uit de aarde alle dieren op het land en alle vogels van de lucht en bracht die bij de mens om te zien hoe hij ze noemen zou: zoals de mens ze zou noemen, zo zouden ze heten. De mens gaf dus namen aan al de tamme dieren en aan al de vogels van de lucht en aan al de wilde beesten; maar een hulp die bij hem paste vond de mens niet.

Toen liet de Heer God de mens in een diepe slaap vallen; en terwijl hij sliep, nam Hij één van zijn ribben weg en zette er vlees voor in de plaats. Daarna vormde de Heer God uit de rib die Hij bij de mens had weggenomen, een vrouw en bracht haar naar de mens.

Toen sprak de mens: „Eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees! Mannin zal zij heten, want uit een man is zij gekomen.” Zo komt het dat een man zijn vader en moeder verlaat en zich zo aan zijn vrouw hecht dat zij volkomen één worden.

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE HEBREEËN 2, 9-11

Broeders en zusters,

Wij zien hoe Jezus die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld, nu met luister en eer gekroond is, omdat Hij de dood heeft verduurd. Door Gods genade kwam zijn sterven aan allen ten goede.

God, einddoel en oorsprong van alle dingen, wil vele kinderen tot hemelse heerlijkheid leiden; was het dan niet passend dat Hij de aanvoerder die hen redt, niet dan door lijden tot de voleinding bracht? Want Hij die heiligt en zij die geheiligt worden, hebben een en dezelfde oorsprong; daarom schrikt Hij er ook niet voor terug hen zijn broeders en zusters te noemen.

EVANGELIE

MARCUS 10, 2-12

In die tijd kwamen er Farizeeën die Jezus vroegen: „Staat het een man vrij zijn vrouw te verstoten?” Daarmee wilden zij Hem op de proef stellen.

Jezus antwoordde hun met een wedervraag: „Wat heeft Mozes u voorgeschreven?”

Zij zeiden: „Mozes heeft toegestaan een scheidingsbrief op te stellen en haar weg te zenden.”

Doch Jezus antwoordde hun: „Om de hardheid van uw hart heeft hij die bepaling voor u neergeschreven. Maar in het begin, bij de schepping, heeft God hen als man en vrouw gemaakt. Daarom zal de man zijn vader en moeder verlaten om zich te binden aan zijn vrouw en deze twee zullen één vlees worden. Zo zijn zij dus niet langer twee, één vlees als zij geworden zijn. Wat God derhalve heeft verbonden, mag een mens niet scheiden.”

Thuis ondervroegen de leerlingen Hem nogmaals daarover. Hij sprak tot hen: „Wie zijn vrouw wegzendt en een andere huwt, maakt zich tegenover haar schuldig aan echtbreuk. En wanneer zij haar man verlaat en een andere huwt, begaat zij echtbreuk.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Uit hetzelfde vlees gesneden

Op deze zevenentwintigste zondag door het jaar laat Marcus Jezus citeren uit het boek Genesis. Daarom keren we in deze commentaar onze gebruikelijke volgorde om en beginnen we bij dit eerste boek van de Bijbel.

EERSTE LEZING • In het boek Genesis staan twee verhalen over het ontstaan van de wereld. De eerste lezing komt uit het tweede verhaal. Daarin maakt God eerst de mens en legt Hij pas nadien een paradijselijke tuin aan. Veelzeggend? In die tuin vol aanlokkelijke bomen en planten geeft God de mens zijn plaats. Toch floreert de mens er niet omdat hij geen ‘tegenover’ heeft. God merkt dat op. Er komen dieren en vogels bij. De mens mag ze namen geven. Nog altijd echter blijft de leegte aan zijn zijde. Te midden van de flora en fauna staat de eersteling van de schepping in eenzaamheid.

De Heer heeft een goddelijk plan. Hij doet de mens in slaap en neemt een tussenrib uit hem weg. Hij maakt een vrouw. De mens herkent in haar zijn eigen vlees en been. De Schepper geeft vorm aan het beste in de man, de rib ligt hem zeer na aan het hart. In die vrouw vindt hij een zijns gelijke. Hij geeft haar de naam „mannin”. Zo wordt de mens man én vrouw, mannelijk én vrouwelijk. Een volkomen ‘tweezaamheid’.

Volgens de verteller ligt daar de oorsprong van het mysterie van de menselijke liefde. Daarom verlaten al sinds mensenheugenis kinderen het ouderlijke nest en hechten ze zich aan een tegenover.

EVANGELIE • Van de Farizeeën hebben we al een hele tijd niets meer gehoord. Plotseling duiken ze weer op. Komt het omdat Jezus de Jordaan overgestoken is en de richting van Jeruzalem lijkt uit te gaan? Hoe dan ook, ze zijn gekomen om Jezus te testen en leggen Hem een arglistige vraag voor over echtscheiding.

In zijn antwoord wijst Jezus hen op het verschil tussen wat Mozes toelaat en wat God aan het begin van de schepping voor ogen stond. Mozes probeert de droom van God af te stemmen op de concrete praktijk van mensen. De hardheid van een farizeïsch hart maakt het immer lastig die kloof te overbruggen. Jezus haalt ook het verhaal van het begin aan. Hij spreekt niet het laatste woord over de onlosmakelijke eenheid tussen man en vrouw, maar het eerste. Van nature en van Godswege is de mens bedoeld als een volkomen eenheid. Niets of niemand kan dat in de weg staan. De Godsverbonden eenheid tussen twee mensen mag de mens niet zomaar ongedaan maken. Het gebod van Mozes is geen handig regeltje dat zomaar toelaat een ‘tegenover’ te dumpen en weer in te ruilen voor een ander. Mozes heeft die bepaling juist neergeschreven om de bedrogen partner te beschermen tegen dergelijke willekeur. Farizeeën en andere lieden die deze wet naar hun hand zetten, zijn de echtbrekers en ontrouw aan de waarachtige bedoeling God.

In de lijn van de paradijselijke ervaring van de liefde wordt de mens door God uitgenodigd om in volkomen vrijheid trouw te blijven aan de ander. De menselijke tegenover van ‘man’ en ‘mannin’ is een genadig geschenk van God. Zo hoeft de mens niet alleen te blijven. Het eigenmachtige verstoten van die tegenover verbreekt die door God gewilde eenheid. Daar kom je niet onderuit, ook niet met een subtiel opgestelde scheidingsbrief.

Thuis herhaalt Jezus het nog maar eens voor zijn leerlingen. Niet de scheiding op zich is een euvel, maar wel het zich toe-eigenen van het recht om de eigen vrouw of man omwille van een ander te verstoten. Dat is de eigenlijke echtbreuk.

LEZING UIT HEBREEËN • Voor ons ligt de brief aan de Hebreëen waaruit we enkele zondagen zullen lezen. Die brief is geschreven voor joodse lezers die christen zijn geworden en hun geloof willen versterken. Ook wij kunnen daar ons voordeel mee doen. In een eerste fragment horen we hoe Jezus – weliswaar Gods Zoon – door zijn menswording in rangorde onder de engelen geplaatst werd. Engelen heten onsterfelijk te zijn en een mens is dat niet. Juist daardoor kon de mens Jezus bij uitstek de bemiddelaar worden tussen God en mens. Dankzij Hem worden ook wij kinderen van God en krijgen we eeuwig leven.*Van Marcus kozen we voor de kortere lezing.*

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be